

# VIC Arytmidagarna

Arytmidagarna gick av stapeln 10-11 november 2022 i Stockholm. Två intressanta och lärorika dagar. Det var en hel del pysslande och konferensande inom gruppen via FaceTime, Teams och Messenger. Ett tag trodde vi inte det skulle gå att genomföra på så kort tid. Men skam den som ger sig. Vi jobbade på dag som natt och varje ledig stund gick åt till planerande och förberedande. Och med fem engagerande personer rodde vi det hela i hamn. Vilken lycka!

Vi satte ett minimum och hoppades att 40 personer skulle anmäla sig. Glädjande nog kom det 65 deltagare. Alla tillfrågade sponsorer tackade ja och några hörde av sig självmant och ville vara med. Kul!

Med engagerade föreläsare som brinner för sitt intresse blev varje föreläsning en fantastisk upplevelse.

Efter registrering, presentation av sponsorer och välkomnande av Arytmigruppen körde föreläsningarna igång.

Rasmus Borgquist (docent och överläkare i Lund) pratade om vikten att selektera rätt patienter för "CRT-behandling", med bl.a. venogram innan beslut om operation tas. Att elektroden placeras i rätt läge för att sedan kunna optimera via pacemakern/ICD:n med hjälp av 12-avlednings-EKG. Att uppföljning sker på mottagningar där kompetent personal finns där även EKO kan göras i samband med kontroller. Mycket givande!

Cecilia Rorsman (överläkare i Varberg) är den som implanterat flest HIS/LBB-pace i Sverige. Efter studier samt erfarenhet har hon numera gått över till "Conduction system pacing" vilket innebär att elektroden placeras i ett läge i hjärtat som utnyttjar hjärtats egna retledningssystem. Där man på ett 12-avlednings-EKG får smala QRS-komplex. Mycket intressant!

Finn Åkerström (överläkare i Stockholm) hade en engagerad och intensiv föreläsning om "VES/VT-ablationer". Hans inlevelse och små, korta inspelningar från ablationer var så givande.

Rolf Pettersson (ICD-patient som överlevt hjärtstopp, från Helsingborg) började med att visa en film om hur det var när han fick sitt hjärtstopp. Den ligger ute på Youtube och heter "Rolf's danskväll" om någon önskar ta del av den. Varje minut är oerhört viktig om man ska överleva ett hjärtstopp, det viktigaste av allt är att någon vågar påbörja hjärtlungräddning. Det blev en bra diskussion med många frågor till Rolf från deltagarna. Väldigt nyttigt att få patientperspektiv!

Carina Carnlöf (sjuksköterska i Stockholm) pratade om "Hjärtklappning hos kvinnor". Det är ganska vanligt att kvinnor med hjärtklappningsbesvär inte blir tagna på allvar eller lyssnade på inom vården. Betydelsen av att bli lyssnad på kan göra att man mår bättre trots att hjärtklappningsbesvären inte är borta. Det är inte alltid man kan göra så mycket åt själva besvären men att få bekräftelse på sina symtom är en viktig del i att kunna leva med hjärtklappning.

Annika Kinch Westerdahl (sjuksköterska i Stockholm) har skrivit en avhandling om "ICD i livets slutskede". Där belyses vikten av att inaktivera ICD-terapierna innan själva dödsögonblicket vilket kan spara mycket lidande hos den döende patienten. Det finns ett stort behov av att sprida kunskapen om ICD-behandling för de flesta ICD-bärare dör trots allt inom sjukvården.

Dagen avslutades med gemensam middag där tillfälle gavs att kunna umgås och samtala med likasinnade och glädjen stod högt i tak.

Maria Hesselstrand (sjuksköterska i Lund), Gunilla Lilja (sjuksköterska i Helsingborg), Charlott Nilsson (sjuksköterska i Stockholm) höll i "Gruppdiskussion om distansmonitorering" där de visade på hur olika det ser ut i vårt land med distanser. Det redovisades om hur mycket tid som är avsatt för distanser och hur många distanser som trillar in, vilka alerts ska man ha på, bra och dåligt med planerade sändningar. Många intressanta frågor togs upp och diskuterades.

Carl-Johan Höijer (överläkare i Lund) tog upp ämnet "Stänga av ICD:n i livets slutskede". När ska man stänga av en ICD? När och vem ska ta samtalet med patienten? Vikten av att prata med patient och anhörig att livet inte är oändligt. Att ta den diskussionen innan patienten ligger inför döden är en viktig del i ICD-behandlingen, då även inaktivering av ICD:n är en behandling.

Fredrika Norlund (psykolog och psykoterapeut i Uppsala) började med att engagera alla med några fysiska övningar innan hon drog igång med den viktiga men inte lika prioriterade "Den mentala hälsan hos patienter med ICD". Det är inte många ICD-mottagningar där det finns psykologer knuta till verksamheten. Erfarenheten säger att behovet finns, det skulle behövas byggas ut. Tankar kring livet och döden är många efter att ha överlevt ett hjärtstopp, eller när vissheten finns att man löper risk att få en farlig hjärtrusning.

Helena Sköldbäck (fysioterapeut i Jönköping) pratade om "Fysisk träning för patienter med ICD och CRT". Vågar man träna efter en hjärtinfarkt? Hur mycket kan man anstränga sig när man fått en ICD? Är det bra med fysisk träning vid hjärtsvikt? Det är väldigt viktigt att få igång dessa patienter, att få dom till ett aktivt liv igen. Att de vågar röra på sig.

Maria Hesselstrand (sjuksköterska i Lund) är delaktig i "Arbetet med framtagande av pacemakerkörkort". För att få ha egen pacemaker/ICD-mottagning behövs någon form av kunskapsgrund för att förstå om pacemakern är rätt inställd eller om justeringar behöver göras. Det är inte enbart mätvärdena som ska vara bra, man ska även kunna tolka och utvärdera diagnostiken i pacemakern/ICD:n för att kunna ge bästa behandling för varje enskild patient.

Vi i Arytmigruppen vill tacka alla deltagare, sponsorer och föreläsare för två fantastiska dagar. Utan er hade det inte blivit något möte! Var rädda om er så hoppas vi att vi ses igen 2024.

/Helen Blomgren, Gunilla Lilja, Urd Malmsten, Hanna Pettersson och Sara Swartling